

| κείμενο | γιώργος παπανικολάου ** φωτογραφίες | λευτέρης τσινάρης ** επιμέλεια | τάσος θώμογλου + ιάκωβος καγκελίδης

...και ποιος σου είπε ότι δεν υπάρχει πάντα ένας "γλάρος";

Σκηνικό κανένα. Μοναχά η θέα της λίμνης. Και έρωτας. Πόσος έρωτας... Αυτό το Σαββατοκύριακο, στο θέατρο ANETON της οδού Παρασκευοπούλου, στα ΔΗΜΗΤΡΙΑ, έρχεται "Ο Γλάρος... αυτό ήθελα να πω", σε σκηνοθεσία Κώστα Μπάρα και δραματουργική σύνθεση του τελευταίου με τους Hashart. Παιχνίδι για τέσσερεις. Νέους και Εναλλακτικούς. Κατερίνα Δημάτη, Ελένη Κουταλώνη, Σταύρος Λιλικάκης και Τρύφων Μπάρκας. Ένα θέμα για μικρό διήγημα. Μια αφορμή, να βοηθήσει ο Θεός όλους τους αδύναμους και περιπλανώμενους. Εγώ, είμαι γλάρος. Και η Νίνα, θα παίξει στο θεατρικό έργο που έγραψε ο Κόστια. Αφορμή να μην προλάβεις να κάτσεις στην καρέκλα, όσο θα σταματά να ακούγεται η μουσική. Γιατί μόνο οι εκλεκτοί και οι προνομιούχοι δεν είναι για να γράφουν στο θέατρο. Είσαι έτοιμος να παραβιάσεις το μονοπάτι;

...και ποιος σου είπε ότι δεν είναι όλα "συναντήσεις";

Ρούλα Πατεράκη συναντά Μπέτυ Λιβανού, σε σκηνοθεσία Απόλλωνα Παπαθεοχάρη. "Τι απέγινε η Μπέμιτι Τζέην" στο θέατρο ΕΓΝΑΤΙΑ, έως αυτή τη Κυριακή. Μετά Αθήνα. Ταινία-θύλος σε "γεμάτο" σκηνικό θέατρο, μόνο για λάτρεις του είδους. Ο καημός δυο γυναικών για την καταστροφή. Εκείνη όρθια και η άλλη σε αναπηρικό καροτσάκι. Ποια περπατά και ποια έχει "αναπηρία"; Κι οι δυο ή καμιά; Ή ανάποδα;

...και ποιος σου είπε ότι το θέατρο δεν ανθεί;

Τέταρτη φορά που καταπιάνεται ο Κώστας Τσιάνος με την "Αυλή των θαυμάτων" του Ιάκωβου Καμπανέλλη. Πρεμιέρα Σάββατο, με προσωπική, ταπεινή αναμονή την ερμηνεία της Σοφίας Καλεμκερίδου. Μιας σημαντικής ηθοποιού, με απολαυστικές επί στανιδιού δυνατότητες, σε έναν από τους κεντρικούς ρόλους, στο θέατρο της Μονής Λαζαριστών. Έναρξη παραγωγών Κ.Θ.Β.Ε. με θαύμα στην αυλή. Του.

...και ποιος σου είπε ότι δεν υπάρχει ένας μονόλογος μόνο για σένα;

"Ερασμία με λέγανε κι ας ήμουν μια χήρα. Ερασμία με κοροϊδεύανε, οι γείτονες και η μοίρα"...Σάββατο 21.00 και Κυριακή 19.00 στην Ε.Μ.Σ. η παράσταση-σταθμός για την Υρώ Μανέ, σε σκηνοθεσία Γιώργου Καραμήχου. "Συμβολιογράφος" του Νίκου Βασιλειάδη. Μία ώρα και κάτι, σαν νεράκι να φεύγουν τα ανείπωτα, στη ζωή μιας γυναίκας που ένιωσε την ελευθερία στην απόλυτη αμαρτία. "Μια Κυριακή η ζωή μου... και στο σούρουπό της δεν ήμουν πια η Ερασμία". Απέναντι από το Λευκό Πύργο.

...και ποιος σου είπε ότι το τέλος στο θέατρο δεν βρίσκεται πάντα στην αρχή;

"Και όμως συνεχίζουμε"... Η "Πειραματική Σκηνή" με το "Τέλος του Παιχνιδιού" του Μπέκετ στο θέατρο T, σε σκηνοθεσία Γλυκερίας Καλαϊτζή, με τον "ακριβοθώρητο" Δημήτρη Ναζιρη, την Έφη Σταμούλη να "παίζει στα δάχτυλα" την ανδρική καρικατούρα με το όνομα "Κλοβ", την Σοφία Βούλγαρη και τον Γιώργο Φράγκογλου, στο πλευρό τους. Σε διασκευή Νικηφόρου Παπανδρέου-για πολύ λίγο ακόμα.

...και ποιος σου είπε ότι ο πόνος στο θέατρο δεν έχει γιατρεία;

"Festen". (Και) ο Γιάννης Παρασκευόπουλος που σκηνοθετεί σε παίρνει από το χέρι στην είσοδο και σε ξαναβάζει να κάτσεις απέναντι, ανάμεσα, δίπλα από την ψυχή σου. Μάνος Μυλωνάκης. Πατάει το play της μελωδίας του και σκαλίζει. Αρχίζει. Οργώνει. Έχουμε πάρτι. Οικογενειακή Γιορτή ξανά. Για δεύτερη χρονιά. Να αγγίξουμε το σκοτάδι. Να αναδυθούμε στο φως. Οι γιορτές ξεκινάνε Κυριακές. Κι έτσι από αυτήν, για λίγες νύχτες στο Φουαγιέ θα επιωθούν πολλές αλήθειες.

-Θέλεις να... Έρχεσαι μαζί μου;
- Εγώ θα μείνω. Εγώ θα μείνω;

...και ποιος σου είπε ότι δεν υπάρχει πάντα ένας "μυστικός" έρωτας στο θέατρο;

Και μυστικός. Και πέρα από το θάνατο. Και δίπλα σου σκιά. Έρωτας των δύο ίδιων σε ένα. Πάρε το 5 για Καλαμαριά. Στάση Αμάραντα. Σκηνοθεσία Γιάννη Σκουρλέτη σε κείμενα Γλυκερίας Μπασδέκη και Παύλου Μάτσι. Έλα Αλέκο Συσσοβίτη και Μαρία Σκουλά, Μπέτυ Βακαλίδου και Αλέξανδρε Παπαϊωάννου, για τέσσερις νύχτες ανατολικά. Η απώλεια, ο έρωτας ο πονετικός, η άσπονδη φίλια "ταρακουνούν". "Σπάσε την πλάκα την ψυχρή, σπάσε τις αλυσίδες, τρέξε στο καμινέτο μας το γάλα να ζεστάνεις. Πες στις οχέντρες να χαθούν, στους λύκους να σωπάσουν, πες στις αλούπτες να δεθούν στο μελανό λουρί τους"...

...και ποιος σου είπε ότι δεν υπάρχει η πρόταση αυτή την εβδομάδα;

Ένας γάμος που δεν θα γίνει και μια παράσταση που ποτέ δεν είναι ίδια. Κάθε βράδυ Εθνικό Θέατρο σε πολιτικό και αυτοσχεδιαστικό θέατρο. Γιάννης Οικονομίδης σκηνοθετεί το "Στέλλα, κοιμήσου". Λίγο πριν τις παραστάσεις της Αθήνας, για δεύτερη χρονιά, το "εδώ και τώρα συμβαίνει" έρχεται απόψε και αύριο στην Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών, στο πλαίσιο των "Δημητρίων". Στάθης Σταμουλακάτος, Γιάννης Νιάρρος, Γιάννης Μυλωνάς, Ιωάννα Κολλιοπούλου, Έλλη Τρίγγου, Καλλιρόη Μυριαγκού, Μάγια Κώνστα και Αντώνης Ιορδάνου. Μη δεν πας.

...και ποιος σου είπε ότι στο θέατρο δεν υπάρχει απάντηση;

Τελειώνοντας, ρώτησα τον Σταμάτη Κραουνάκη, πώς και γιατί είπε "ναι" στον Γιάννη Αναστασάκη και τη Μαρία Τσιμά, για μια βραδιά στην Ε.Μ.Σ. το επόμενο Σάββατο, 14 Οκτώβρη. *"Η σχέση μου με το Κ.Θ.Β.Ε. είναι παλιά, βαθιά και ανεξίτηλη. Από το "Λυχνάρι του Αλλαντίν" το 1982, μέχρι και τους "Αχαρνής" το 2010. Έργα, σκηνοθέτες, φίλοι, ηθοποιοί. Η Θεσσαλονίκη κι εγώ κι η μουσική. Ο Ανδρέας μου, πάνω απ' όλα. Ο δάσκαλός μου. Η δουλειά του Αναστασάκη και της Τσιμά, μ' έχει ενθουσιάσει. Δώσανε ψυχή κι ανεβάσανε το θέατρο. Δεν τους γνώριζα. Είναι εργάτες της Τέχνης και με τους ανθρώπους αυτούς έχω φυσική συγγένεια. Εκτιμώ, χειροκροτώ... η μόνη ανάθεση κατά τη γνώμη μου, που έπιασε τόπο. Γεμίσανε τα θέατρα. Αξιοποίησανε καλλιτέχνες. Η πρότασή τους ήταν μεγάλη τιμή. Με καμάρι είπα ναι. "Μόνος σου με το πιάνο" και τη Θεσσαλονίκη που μ' αγαπά στην πλατεία και στους εξώστες και στα θεωρεία. Ανακάλεσα τις στιγμές μου από τη δουλειά μου εδώ. Και φύτεψα γύρω γύρω τα τραγούδια μου που αγαπά ο κόσμος. Θα αυτοσχεδιάσω στην αφήγηση. Ζήτησα και τον Βάιο, για να μπορέσω να σηκώθω κάποια στιγμή. Η δύναμη του ελάχιστου. Πρόσωπο με πρόσωπο. Με δονεί αυτό αφάνταστα. Ευχαριστώ πολύ. Θα δω πολλούς γνωστούς. Είμαι σίγουρος".*

κείμενο | γιώργος παπανικολάου
φωτογραφίες | λευτέρης ταινάρης
επιμέλεια | τάσος θώμογλου + iάκωβος καγκελίδης